

بکارگیری QFD و روشهای طرح استوار در بهبود عملکرد (مطالعه موردی: دستگاههای بافندگی)

کامبیز رادمان^{۱*}، فاطمه قلعه بان بخشایش^۲

مجمع دانشگاهی فناوری اطلاعات، ارتباطات و امنیت- دانشگاه صنعتی مالک اشتر

radman_mut@hotmail.com

چکیده:

در دنیای امروز که وابستگی جوامع بشری به مزایای فناوری، خدمات و مبادله اطلاعات روز به روز بیشتر می شود، مفهوم پیچیده کیفیت جایگاه ویژه ای پیدا کرده است. کیفیت از دو دیدگاه، یکی واقعیت و عینیت یک شی و دیگری، ادراک و احساس انسان از عینیت آن شی مورد توجه و بحث قرار گرفته است. "تاگوچی"^۳ ضمن توجه به جنبه عینی کیفیت، بعد بسیار مهمی از آن به نام "ضرر اجتماعی"^۴ که محصول بر جامعه وارد می نماید، را مطرح نموده است. بنابراین با نگرش به مفهوم کیفیت که عاملی در کاهش هزینه هاست، روش هایی در دو بخش عمده یکی «روش بهبود کیفیت قبل از ساخت»^۵ و دیگری «حین ساخت»^۶ ارایه شده اند. در این مقاله با توجه به مفهوم بینش مشتری مداری و استفاده از ابزار توانمند QFD^۷ (بسط وظایف کیفی) در جمع آوری و طبقه بندی خواسته های مشتری، بکارگیری روش بهبود کیفیت قبل از ساخت که به "طراحی پارامتری"^۸ شهرت دارد، مد نظر بوده و از بین سه روش کاهش انحراف مشخصه کیفی، «روش طرح استوار»^۹ به علت غیر حساس کردن عملکرد محصول به عوامل اغتشاش^{۱۰} مورد استفاده قرار گرفت. در نهایت، یک مطالعه موردی از بکارگیری QFD و روش طرح استوار در بهبود عملکرد دستگاه های بافندگی ارایه شده است.

واژگان کلیدی: طرح استوار- عوامل اغتشاش-QFD- کاهش انحراف، آرایه های متعامد

۱- مقدمه

در دنیای امروز که وابستگی جوامع بشری به مزایای فناوری، خدمات و مبادله اطلاعات روز به روز بیشتر می شود، مفهوم پیچیده کیفیت جایگاه ویژه ای پیدا کرده است. تعاریف مختلف کیفیت به دو جنبه تاکید دارند، یکی واقعیت و عینیت یک شی و دیگری، ادراک و احساس

^۱ کارشناس ارشد مهندسی صنایع- محقق مجتمع دانشگاهی ICT

^۲ محقق مرکز مطالعات آماری بانک مرکزی ایران

^۳ Taghouchi

^۴ Society Loss

^۵ Off-Line Quality Control

^۶ On-Line Quality Control

^۷ Quality Function Deployment

^۸ Parametric Design

^۹ Robust Design Methode

^{۱۰} Signal – to – Noise(S/N) Ratios

انسان از عینیت آن شی (یعنی استنباط ارزشی از آن شی در ذهن) است. در این ارتباط "تاگوچی"^۱ که اساس جنبه عینی کیفیت را مد نظر قرار می دهد و در یکی از تالیفات خود در سال ۱۹۸۶ با عنوان «آشنایی با مهندسی کیفیت» منتشر گردید، توجه همگان را به بعد بسیار مهمی از کیفیت بنام "ضرر اجتماعی"^۲ که محصول بر جامعه وارد می نماید، جلب نموده و بدین ترتیب به مفهوم استمرار بهبود کیفیت بطور خاص و بینش مشتری محوری بطور عام می رسد. طبق نظر وی کیفیت ضرری است که یک محصول از زمانی که برای مشتری ارسال می شود، برای جامعه به بار می آورد که اندازه ضرر اجتماعی میزان مطلوبیت آن را تعیین نموده و هر چه ضرر کمتر باشد، محصول مطلوبتر خواهد بود. تاگوچی، این ضرر اجتماعی را با هرگونه تغییرپذیری مشخصه کیفی مورد نظر حول مقدار اسمی (مقدار مطلوب) یا ارمائی آن مرتبط می داند. که در واقع این ضرر می تواند از ایجاد زحمت و نارضایتی تا خسارت مالی و ضرر فیزیکی تغییر نماید. این تغییرپذیری ناخواسته که به سبب تاثیر منابع انحراف اغتشاش (داخلی و خارجی) حول مقادیر اسمی مشخصه های کیفی به وجود می آید، به شکل یک توزیع با یک پراکندگی برای هر مشخصه کیفی نمایان می شود. در نتیجه، کاهش هر چه بیشتر تغییرپذیری هر مشخصه کیفی و یا به عبارت دیگر، هر چه متمرکز شدن توزیع هر مشخصه کیفی حول مقدار اسمی آن، با بهبود کیفیت محصول معادل می گردد [۱].

تاگوچی، با این نگرش به مفهوم کیفیت که عاملی در کاهش هزینه هاست، روش هایی را ارائه داده که از طریق اندازه گیری سطح کیفی و ابزار بهبود کیفیت به توان یک برنامه بهبود میفیت مستمری را در یک سازمان بوجود آورد. این روش ها اساسا در دو بخش عمده یکی «روش بهبود کیفیت قبل از ساخت»^۳ و دیگری «حین ساخت»^۴ معرفی شده اند. در این مقاله با توجه به مفهوم بینش مشتری مداری و استفاده از ابزار توانمند QFD^۵ (سطح وظایف کیفی) در جمع آوری و طبقه بندی خواسته های مشتری، بکارگیری یکی از روش های بهبود کیفیت قبل از ساخت که به "طراحی پارامتری"^۶ شهرت دارد، در کارخانه بافندگی پودینه بافت برای ارتقا کیفیت محصول تولیدی آن بدون هیچ هزینه اضافی، مورد اجرا گذاشته شده است. این کار بدون هیچ سرمایه گذاری اضافی در عوامل تولید نظیر: مواد، دستگاه ها، روش ها، نیروی انسانی از طریق کشف مقادیر بهینه پارامترهای طراحی (عوامل قابل منترلی) که کمترین تاثیر را در هزینه ساخت دارند، صورت گرفت.

دستگاه بافندگی مورد نظر از نوع کتن با شماره ke2، دو دهنه و دو شانیه مربوط به کمپانی مایر نوع بافت پرلون و نخ مورد استفاده نایلون ۴۰ درخشان بود. منظور از بهبود کیفیت محصول در اینجا، کاهش تعدا زدگی های موجود در پارچه بافته شده در دستگاه فوق می باشد که عوامل موثر در ایجاد زدگی عبارتند از: سرعت چله پیچی، سرعت ماشین بافندگی و تایمینگ ماشین بافندگی. عامل چهارم، کسر زوایه بین دو شمع در چله پیچی می باشد که بنا به مشکلات اجرایی موفق به انجام آن نشده و تاثیر حاصل از آن خود را در خطای آزمایش نشان داد. هر یک از چهار عامل فوق در سه سطح مورد بررسی قرار گرفته و ۳^۴ ترکیب حاصل آمد. چون اجرای ۸۱ آزمایش وقت و هزینه زیادی را صرف می نمود لذا بهترین ترکیبات آن را با توجه به اولویت تاثیر عوامل با استفاده از روش استوار تاگوچی (L_{۸۱}) انتخاب نموده و این ۹ آزمایش را اجرا و با تعیین اثر عوامل، بهترین سطح هر عامل مشخص شده و این ترکیب بهترین سطوح در جهت کمترین زدگی را ارائه می نمایند.

۲- چگونگی ارزیابی، ایجاد، بهبود و حفظ کیفیت محصولات

شوارت^۷ در دهه ۱۹۲۰، زمانی که در آزمایشگاه های تلفن بل آمریکا کار می کرد، اساس روش های آماری را برای کنترل کیفیت پایه ریزی نمود و آنها را در اوایل دهه ۱۹۳۰ منتشر نمود. وی تاکید داشت که تغییرپذیری، یک واقعیت زندگی است. بر اساس همین نظریه، روش های کنترل کیفیت برای مقابله با تغییرپذیری، سیر تکاملی خود را شروع نمود. ایشیکاوا^۸ سیر تکاملی تلاش های کنترل کیفیت را به سه

¹ Taghouchi

² Society Loss

³ Off-Line Quality Control

⁴ On-Line Quality Control

⁵ Quality Function Deployment

⁶ Parametric Design

⁷ Shouhart

⁸ Ishikawa

دوره تقسیم نموده است: ۱- بازرسی یا کنترل محصول، ۲- کنترل فرآیند، ۳- بهبود طراحی محصول و طراحی فرآیند ساخت. بر اساس یافته‌های وی، روش‌های آماری برای بازرسی محصول و کنترل فرآیند ساخت، طی ۶۰ سال تکمیل شدند و درحالی‌که توسعه روش‌های آماری برای بهبود طراحی محصول و طراحی فرآیند ساخت، در آغاز حرکت است. در این ارتباط تاگوچی سهم عمده‌ای را در این سیر تکاملی دارد. وی با بکارگیری روش‌های طرح آزمایش‌های آماری^۱ را برای بهبود طراحی محصول و طراحی فرآیند ساخت توسعه داده و بدین طریق نقطه شروع خوبی را برای تحقیقات بیشتر در روش‌های آماری مربوط به بهبود طراحی، و بکارگیری بیشتر روش‌های موجود ایجاد کرده است [۲].

مجموعه کارهای تاگوچی و همکارانش که آثار شگرفی بر موضوع کیفیت داشته، تحت عنوان «فلسفه ضرر اجتماعی کیفیت» معروف است. از آنجا که تعریف مفهوم کیفیت تاگوچی، و روش‌های پیشنهادی وی یک راهبرد کاملی را برای ایجاد، بهبود و حفظ کیفیت محصولات و ارزیابی آنها در مراحل مختلف تحقیق یک محصول ارائه می‌دهد، عناصر اصلی این فلسفه، تحت سه موضوع بنیادی مربوط به کیفیت محصولات و در قالب سه سوال ذیل مطرح می‌گردد: ۱- چگونه باید کیفیت را ارزیابی نمود؟، ۲- چگونه باید کیفیت و هزینه را به طور کارا بهینه کرد؟، ۳- چگونه باید کیفیت را به طور اقتصادی و کارا حفظ نمود؟

واضح است که هر شرکتی در حقه خود باید در مقایسه با شرکتهای رقیب کارآمد باشد تا بتواند سلامت مالی و اعتباری بقای خود را حفظ نماید. در این راستا، یک معادله ساده برای محاسبه سود یک شرکت می‌تواند: هزینه - فروش = سود باشد. پس شرکت از طریق افزایش فروش و کاهش هزینه، می‌تواند سود را بالا برد. در این باره می‌توان ادعا کرد که بهبود کیفیت موثرترین راه بدست آوردن همزمان فروش بالا و هزینه پایین است. در نگاه اول این دو معیار بنظر می‌رسند ولی می‌توان نشان داد که با ارزیابی صحیح کیفیت و بکارگیری ابزارهای مناسب ایجاد و بهبود کیفیت، این دو موضوع مغایر هم نبوده بلکه به طریقی که مشتری محصولات را ارزیابی می‌کند با هم مرتبط نیز هستند و اغلب شرکت‌ها معیارهایی مانند: درصد اقلام معیوب، میزان خرابی، هزینه‌های دوباره کاری و اسقاطی، شاخص‌های قابلیت فرآیند، اطلاعات مربوط به ضمانت و غیره را بکار می‌گیرند. این معیارها با هزینه‌ها مرتبط بوده و پس از وقوع، قابل شناسایی هستند و فقط فعالیت‌های کنشی را به دنبال دارند و تنها بیانگر این موضوع اند که نیاز به اقدام اصلاحی وجود دارد. بنابراین از نقطه نظر فنی، این معیارها برای ارزیابی، ایجاد و بهبود کیفیت که فعالیت‌های کنشی را می‌طلبد، شاخص‌های ضعیفی هستند. یک ارزیاب خوب و مفید از کیفیت همواره باید در مصادیق زیر صدق نماید: ۱- یک ارزیاب خوب کیفیت، باید در چرخه توسعه محصول بکار بده شود، ۲- یک ارزیاب خوب کیفیت، باید بتواند اهداف مشتری و مهندسی را به طور مناسب بیان دارد، ۳- یک ارزیاب خوب کیفیت، باید بتواند رابطه بین هزینه و کیفیت را بیان نماید. تاگوچی دو ارزیاب کیفیت، یکی تابع ضرر کیفیت (QLF)^۲ و دیگری آماره عملکرد^۳ که در مصادیق فوق صدق می‌نمایند را ارائه داده است [۳].

۳- تابع ضرر کیفیت

بر اساس کیفیت ارائه شده توسط تاگوچی، ضرر اجتماعی به بار آمده توسط یک محصول با هر گونه تغییرپذیری مشخصه کیفی مورد نظر حول مقدار آرمانی آن مرتبط است و این ضرر می‌تواند از ایجاد زحمت و نارضایتی تا خسارت مالی و ضرر فیزیکی تغییر نماید. این تغییرپذیری که به سبب تاثیر منابع اغتشاش حول مقادیر آرمانی مشخصه‌های کیفی به وجود می‌آید به شکل یک توزیع با پراکندگی برای هر مشخصه کیفی نمایان می‌شود. در نتیجه، کاهش هر چه بیشتر تغییرپذیری هر مشخصه کیفی، و یا به دیگر هر چه بیشتر متمرکز شدن توزیع هر مشخصه کیفی حول مقدار آرمانی آن با بهبود کیفیت محصول معادل می‌گردد و ضرر اجتماعی ناشی از محصول کاهش می‌یابد. تابع ضرر کیفیت، این تغییرپذیری را برحسب معیارهای مالی ارائه می‌دهد که برآوردی از هزینه‌هایی است که وقتی محصول بر مبنای اهداف عملکردی عمل نمی‌کند مشتری متحمل می‌شود. این هزینه‌ها می‌تواند شامل هزینه‌های اسقاطی یا دوباره کاری، هزینه‌های تعویض محصول معیوب، هزینه ناشی از صرف وقت و تعمیر و یا دیگر هزینه‌های ناشی از عوارض جانبی باشد. زیرا اینها عواملی هستند که

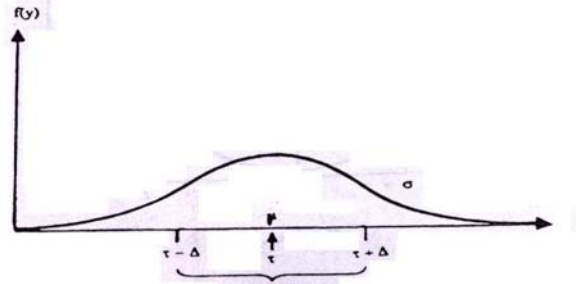
¹ Design Of Exprimtent

² Quality Loss Function

³ Performance Statistic

بر سهم بازار محصول اثر می‌گذارند. تاگوچی این هزینه‌ها را ضرر به اجتماع می‌خواند و تابع ضرر کیفیت یک برآورد مالی از این ضررها را ارائه می‌دهد [۴].

برای تشریح بیشتر، فرض کنید Y مشخصه کیفی متقارن مورد نظر بوده و مقدار آرمانی آن با τ نشان داده شود. همچنین فرض کنید مقدار این مشخصه کیفی، یعنی Y بتواند به علت منابع اغتشاش در طول عمر محصول و بین واحدهای تولید شده حول مقدار آرمانی τ تغییر نماید. به زبان آماری، مشخصه کیفی Y یک متغیر تصادفی با یک توزیع احتمال است که پارامترهای توزیع احتمال Y ، مقادیر تنظیم اسمی مشخصات طراحی می‌باشد. چنانچه همانند قبل، قانون توزیع احتمال آن به صورت زیر خواهد بود.



تصویر ۱- بازه رواداری

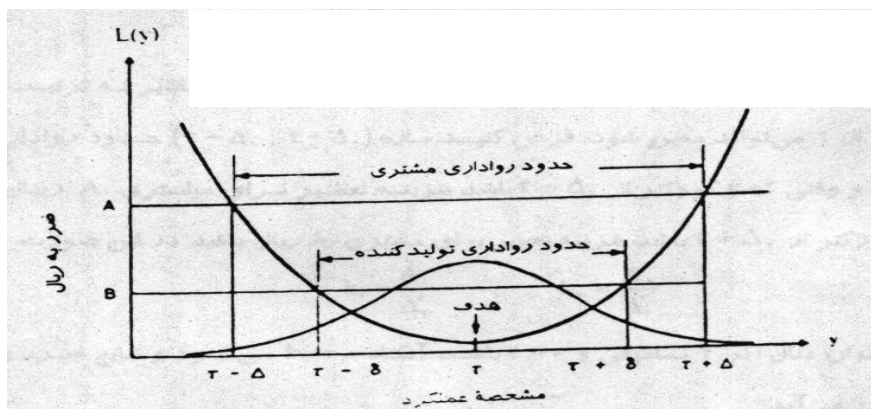
هر تغییر Y از مقدار آرمانی آن، باعث ضرری به مشتری می‌شود. فرض کنید $L(y)$ بیانگر ضرری بر حسب ریال باشد که برای مشتری مفروض در یک زمان مفروضی از طول مدت عمر آن محصول به علت انحراف Y از τ به وجود می‌آید. معمولاً تعیین شکل واقعی $L(y)$ کار مشکلی است. اما یک تقریب مجذوری از $L(y)$ که از طریق بسط تیلور مشخصه کیفی حول مقدار آرمانی آن با حذف مشتق های سوم و بالاتر به دست می‌آید به طور مناسبی بیانگر ضررهای اقتصادی ناشی از تغییرپذیری عملکردی مشخصه کیفی Y است که تاگوچی آن را به صورت زیر ارائه می‌دهد:

$$L(y) = L(\tau + y - \tau) = L(\tau) + \frac{L'(\tau)}{1!}(y - \tau) + \frac{L''(\tau)}{2!}(y - \tau)^2 + \dots \quad ()$$

که در آن بر اساس نگرش تاگوچی $L(\tau) = 0$ ، $L'(\tau)$ به علت حداقل بودن ضرر در نقطه $y = \tau$ برابر صفر می‌شود. بنابراین مقدار ضرر کیفیت می‌تواند از طریق معادله زیر تقریب شود:

$$L(y) = k(y - \tau)^2 \quad ()$$

که در آن k ثابتی است که مقدار آن در صورت معلوم بودن $L(y)$ برای هر مقداری از مشخصه کیفی Y می‌تواند تعیین شود. شکل این تابع مجذوری (شکل توزیع نرمال) مشخصه کیفی Y در نمودار زیر نشان داده شده است.



تصویر ۲- تابع ضرر

همانطور که در تصویر ۲ ملاحظه می‌شود، چنانچه بازه $(\tau - \Delta, \tau + \Delta)$ حدود رواداری^۱ مشتری باشد و وقتی که مقدار مشخصه کیفی محصول (Y) خارج از این بازه قرار گیرد، عملکرد محصول رضایت بخش نباشد و هزینه تعمیر یا دورریختن محصول برای مشتری برابر

$$L(y) = A = k\Delta^2 \Rightarrow k = \frac{A}{\Delta^2} \quad ()$$

A ریال شود آنگاه از معادله (۱) داریم:

حدود رواداری تولیدکننده $(\tau - \delta, \tau + \delta)$ نیز می‌تواند از تابع ضرر (۱) به دست آید. فرض کنید قبل از اینکه یک محصول ارسال شود، هزینه تعمیر قطعه‌ای از حدود رواداری مشتری تجاوز کند برابر B ریال باشد، در این صورت داریم:

$$B = \left(\frac{A}{\Delta^2}\right)(y - \tau)^2 \Rightarrow y = \tau \pm \left(\frac{B}{A}\right)^{\frac{1}{2}} \Delta \quad ()$$

$$\delta = \left(\frac{B}{A}\right)^{\frac{1}{2}} \Delta$$

و از آنجایی که معمولاً مقدار B به مراتب کمتر از A است، بازه رواداری تولیدکننده باریکتر از بازه رواداری مشتری خواهد بود. بنابراین تابع ضرر کیفیت، کیفیت هر محصول را برحسب عملکرد آرمانی آن، که برآورد کننده نیازی از مشتری است به صورت معیارهای مالی ارزیابی می‌کند. یعنی تابع ضرر کیفیت می‌تواند در حتی نخستین مراحل چرخه تحقق یک محصول بکار گرفته شود و از آنجایی که ارزیابی تابع ضرر کیفیت بر اساس معیارهای مالی است، آن می‌تواند به عنوان ابزاری جهت پیدا نمودن نقطه تعادل بین هزینه و کیفیت، توسط بخش برنامه ریزی کیفیت بکار برده شود تا بدین طریق مدیریت بتواند سود را افزایش دهد. از آنجایی که بهبود دادن کارایی هزینه‌های کیفیت، باعث کاهش ضرر می‌گردد، هدف بهبود کیفیت باید به زبان مدیریت، کاهش ضرر باشد.

۴- آماره عملکرد

آماره عملکرد که تاگوچی آنها را نسبت‌های علامت به اغتشاش می‌نامد. تغییرپذیریمشخصه‌های کیفی را حول عملکرد آرمانی آنها اندازه‌گیری می‌نماید. این آماره‌ها معیاری از استواری^۲ عملکرد مشخصه‌های کیفی در مقابل عوامل غیر قابل کنترلی است که محصول در کارخانه و یا در زمان بکارگیری با آن مواجه می‌شود. به عبارت دیگر یک آماره عملکرد، اثر عوامل اغتشاش را روی مشخصه کیفی مورد بررسی، برآورد می‌نماید. این آماره عملکرد که تابعی از پارامترهای طراحی (θ) بوده و کیفیت را مورد ارزیابی قرار داده و به عنوان معیار عملکرد مطلوبی از دانش مهندسی محصول به حساب می‌آید. به زبان فنی (مهندسی)، هدف بهبود کیفیت باید افزایش مقدار آماره عملکرد باشد.

تاگوچی بیش از ۶۰ معیار عملکرد برای کاربردهای مهندسی تعریف نموده است که از آن جمله می‌توان به این مورد اشاره نمود: برای مشخصه‌های کیفی نامنفی پیوسته با مقادیر آرمانی ثابت، سه آماره عملکرد که وابسته به نوع تابع ضرر مشخصه کیفی است، به صورت زیر تعریف می‌نکاید. برای این منظور، فرض کنید y_1, y_2, \dots, y_n مقادیر n مشاهده از مشخصه کیفی Y باشد. در این صورت آماره‌های عملکرد تاگوچی که با نماد $Z(\theta)$ نشان داده می‌شود، عبارتند از:

$$Z(\theta) = -\log\left(\frac{1}{n} \sum_t y_t^2\right) \quad \text{الف- آماره عملکرد هر چه کمتر، بهتر}$$

$$Z(\theta) = -\log\left(\frac{1}{n} \sum_t \frac{1}{y_t^2}\right) \quad \text{ب- آماره عملکرد هر چه بیشتر، بهتر}$$

$$Z(\theta) = -\log\left(\frac{\bar{y}}{s}\right)^2 \quad \text{ج- آماره عملکرد یک مقدار اسمی}$$

که در آن صورت همان میانگین و مخرج واریانس داده هاست.

¹ Tolerance Design

² Robustness

همانطور که مشاهده می‌گردد، تابع ضرر کیفیت و آماره عملکرد معیارهای مرتبطی هستند که تغییرپذیری مشخصه کیفی را حول مقدار آرمانی (هدف) آن اندازم گیری می‌نمایند. آماره عملکرد به سهولت می‌تواند به تابع ضرر کیفیت تبدیل گردیده و بر حسب معیارهای مالی بیان گردد. بدین ترتیب، اهداف مهندسی می‌تواند به زبان مدیریت که معیارهای مالی است، بیان شده و باعث ارتباطات و حصول اهداف شرکت گردد [5].

۵- چگونه باید کیفیت و هزینه را به طور کارآ بهینه نمود؟

چرخه عمر یک محصول از دیدگاه هزینه می‌تواند به دو قسمت عمده، یکی قبل از فروش و دیگری بعد از فروش به مشتری تفکیک گردد. در این ارتباط، تمام هزینه‌های ایجاد شده قبل از فروش محصول، به صورت هزینه‌های واحد ساخت، و کلیه هزینه‌های ایجاد شده بعد از فروش محصول، به عنوان ضرر کیفی شناخته گردید. در این مورد، هدف کنترل کیفیت یا تضمین کیفیت یا مهندسی کیفیت، کاهش بهینه هر دوی این هزینه‌هاست. در این زمینه راهبردهای مختلفی وجود دارد که بسته به وضعیت بازار و سیاست هر شرکت، یکی انتخاب می‌گردد. برای روشن تر شدن موضوع، بازاری را با دو تامین کننده یک نوع محصول مشابه و مشتریانی که قادر به ارزیابی ضرر کیفی خود باشند در نظر بگیرید. در ضمن، تامین کنندگان از لحاظ قیمت و ضرر کیفی محصول با هم متفاوت هستند. در چنین بازاری، تامین کننده مطلوب کسی است که مجموع ضرر کیفی و قیمت محصول آن کمتر باشد. برای تامین کننده ای به عنوان یک تامین کننده مطلوب شناخته گردد، باید یکی از سه راهبرد عمده ذیل را انتخاب نماید:

۱- حداقل سازی هزینه واحد ساخت، در حالی که محصولی با کیفیت مشابه آنچه رقیب دارد به مشتری تحویل دهد. در این حالت، تامین کننده قادر به حداکثر ساختن سود در واحد ساخت خواهد بود.

۲- حداقل سازی ضرر کیفی در حالیکه هزینه واحد ساخت محصول از نظر قیمت با رقیب خود در بازار یکسان باشد. با انتخاب این راهبرد، تامین کننده می‌تواند شهرتی در کیفیت برای خود به وجود آورد.

۳- حداقل سازی مجموع ضرر کیفی و هزینه واحد ساخت. این راهبردی است که منابع و منافع تأکین کننده و مشتری را توأما به بهترین وجه ممکن بینه می‌نماید.

تاگویی برای بهینه سازی کارآی هزینه‌های واحد ساخت و ضد کیفیت در هر یک از سه راهبرد فوق، یم روش سه مرحله ای را در طراحی محصول، طراحی فرآیند ساخت و سه روش متفاوت را در مرحله ساخت، پیشنهاد نموده است. وی روش‌های پیشنهادی خویش را در مراحل طراحی محصول و طراحی فرآیند ساخت، روش کنترل کیفیت قبل از ساخت^۱ و روش‌های مرحله ساخت را روش کنترل کیفیت حین ساخت^۲ می‌نامد. روش‌های کنترل کیفیت قبل از ساخت باعث ایجاد کیفیت و بهینه شدن هزینه‌های کیفی و واحد ساخت می‌گردد در حالی که روش‌های کنترل کیفیت حین ساخت عمدتاً باعث حفظ دستاوردهای ناشی از فعالیت‌های مراحل قبل می‌گردد [6].

۶- کنترل کیفیت قبل از ساخت

روش کنترل کیفیت قبل از ساخت که باعث ایجاد کیفیت و بهینه شدن هزینه‌های کیفی و واحد ساخت می‌گردد، دارای سه مرحله زیر است: ۱- طراحی سیستم یا سامانه^۳، ۲- طراحی پارامتری^۴، ۳- طراحی رواداری^۵

¹ Off-Line Quality Control

² On-Line Quality Control

³ System Design

⁴ Parameter Design

⁵ Tolerance Design

این مراحل سه گانه یک کیفیت عملکردی^۱ خوبی را برای محصول (یا فرآیند ساخت) ایجاد نموده و هزینه های واحد ساخت و عملیاتی محصول را بهینه می سازند. یک کیفیت عملکردی خوب به معنای حداقل تغییرپذیری عملکردی محصول تحت منابع اغتشاش است. یعنی: محصولی که تحت شرایطی با دامنه گسترده در طول عمر مفیدش طبق انتظارات از پیش تعیین شده عمل نماید. در کیفیت عملکردی، آرمان این است که عملکرد محصول علیرغم نوسات در منابع سه گانه اغتشاش (برونی، درونی، واحد به واحد) به صورت طبیعی (قابل پیش بینی) باقی بماند و کیفیت بر حسب یک عملکرد عینی و به عنوان درجه انحراف از مقدار آرمانی که در مشخصات فنی تعیین گردیده، اندازه گیری شود.

۶-۱- طراحی سیستم یا سامانه:

در این مرحله. طراح انواع معماری یا فناوری را برای دست یابی به عملکرد مطلوبی از محصول (یا فرآیند ساخت) بررسی نموده و مناسبترین آنها را انتخاب می نماید. این یک مرحله بسیار خلاقیتی است که در آن تجربه و مهارت طراح نقش بسیار مهمی را ایفا می کند. معمولاً. تنها یک معماری بر اساس قضاوت طراح انتخاب می شود ولی برای محصولات بسیار پیچیده. دو یا سه تا از بهترین فناوری ها انتخاب می گردد و هر یک به طور جداگانه توسعه می یابد تا در پایان بهترین معماری مشخص گردد. طراحی سیستم نقش مهمی را می تواند در کاهش حساسیت عملکرد محصول (یا فرآیند ساخت) به منابع اغتشاش و کاهش هزینه های ساخت ایفا نماید. از بین روش های انتخابی. روش بسط وظایف کیفی (QFD)^۲ با توجه به خصوصیات خاص خودش. از فنونی است که می تواند کیفیت و بهره وری مرحله طراحی سیستم را بهبود بخشد.

۷- مختصری در مورد QFD

مابه^۳ مهندس ژاپنی اولین بار در سال ۱۹۷۲ با استفاده از ابزارهای کنترل کیفیت رویکردی مانند QFD را در کارخانه کشتی سازی "کوبه میتسوبیشی"^۴ استفاده نمود. QFD در سال ۱۹۹۶ توسط "اکائو"^۵ در ژاپن متولد گردید. وی از این ابزار به عنوان یک رویکرد طراحی و بهبود گرا یاد نمود. سپس در سال ۱۹۸۳ وارد آمریکا گردیده و اکنون در کشورهای بسیاری مورد استفاده قرار می گیرد. از QFD می توان به عنوان ماشین مترجم «نیازمندی های مشتریان» به «مشخصات فنی و مهندسی» یا به عبارتی "مدل تقاضاهای مشتریان به ویژگی های کیفیت" و آماده ساختن یک طرح باکیفیت برای محصول نهایی از طریق گسترش سیستماتیک روابط بین تقاضاهای مشتری و ویژگی های کیفیت محصول، تعریف نمود. این فرآیند معمولاً با کیفیت اجزای عملکردی آغاز گشته و سپس به کیفیت همه قسمتها و فرآیندها گسترش می یابد. تکنیک QFD با متدهایی نظیر سی ماتریسی، هجده ماتریسی و چهار ماتریسی و غیره در دنیا معرفی و شناخته شده است. در این بین متد چهار ماتریسی که انستیتوی تامین کنندگان آمریکا هم آنرا مورد تأیید و استفاده قرار داده به علل زیر مورد توجه بیشتر قرار گرفته است [۷]: ۱- رواج بیشتر نسبت به سایر دیدگاه های موجود در بین متخصصان و کاربران QFD، ۲- سادگی یادگیری و خلاصه بودن نسبت به سایر رویکردها، ۳- ارتباط منطقی و ساده مراحل مختلف با یکدیگر، ۴- پوشش مراحل مهم تولید محصول با استفاده از چهار ماتریس اولین ماتریس این روش را "خانه کیفیت (HoQ)"^۶ گویند. متخصصین QFD اذعان دارند که اگر این ماتریس به صورت کامل و جامع تکمیل گردد پروژه در همان گام اولیه خاتمه می یابد [۷، ۸]. بنا به اهمیت این ماتریس، هفت بخش آن به قرار زیر آورده شده

¹ Performance (Functional) Quality

² Quality Function Deployment

³ Makabe

⁴ Mitsubishi's Kobe

⁵ Akao

⁶ House Of Quality

است: الف- نیازهای مشتریان، ب- ویژگی های محصول، ج- اهمیت نیازهای مشتری، د- ماتریس طرحریزی، ه- ارتباط بین نیازهای مشتری و ویژگی های محصول، و- ماتریس همبستگی بین مشخصه های مهندسی، ز- اولویت ها و اهداف هریک از مشخصه های مهندسی

نگارندگان با استفاده از این تکنیک و طراحی استوار، گامی نوین در راستای بهبود عملکرد محصول برداشته اند. برای این منظور از طریق توزیع پرسشنامه های مناسب حال پروژه و بررسی فرم های تکمیل شده های توانستند داده های خام قابل قبولی را برای خانه کیفیت تهیه نموده. و جهت تعیین سطوح مناسب، طرح استوار را وارد کار نموده اند، که در بخش ۱۰ مقاله بیشتر روشن خواهد شد. همانطور که گفته شد، این مقاله روی روش های بهبود کیفیت قبل از ساخت تمرکز دارد، و از سویی طراحی پارامتری نقش بسزایی در کاهش حساسیت عملکرد محصول (یا فرایند ساخت) به منابع اغتشاش و کاهش هزینه های ساخت داشته و از آنجایی که طرح استوار و روش های وابسته به آن بر طراحی پارامتری متمرکز است، لذا در ذیل مطالب بیشتری در این خصوص ارائه می گردد.

۸- طراحی پارامتری

تلاش عمده این مرحله بر آن است که حساسیت عملکرد محصول (یا فرایند ساخت) به منابع اغتشاش بیشتر کاهش یافته و میانگین مشخصه های کیفی مورد نظر بر روی مقادیر آرمانی آنها متمرکز گردد. این کار از طریق تعیین مقادیر عوامل قابل کنترل نافذی که کمترین اثر را در هزینه ساخت دارند، طوری صورت پذیرد که تغییرپذیری محصول (یا فرایند ساخت) کاهش یافته و در نتیجه ضرر کیفی حداقل گردد. در طراحی پارامتری، حدود رواداری، پهن در نظر گرفته می شود، یعنی قطعات و مواد با درجه پایین به کار برده می شود تا بدین طریق تحت این شرایط هزینه ساخت، پایین حساسیت عملکرد محصول به منابع اغتشاش حداقل گردیده و ضرر کیفی کاهش می یابد. در پایان طراحی پارامتری چنانچه ضرر کیفی در داخل مشخصات قرار گیرد، طراحی محصول (یا فرایند ساخت) با کمترین هزینه صورت گرفته و نیاز به اجرای مرحله بعدی، یعنی طراحی رواداری نمی باشد. اگر متوسط ضرر کیفی (Q) یک محصول در رابطه با مشخصه کیفی Y به صورت ذیل باشد، واضح است که از بین دو مولفه آن، معمولا حذف اولی به مراتب راحتتر از کاهش مولفه دومی است. چرا که مولفه اول را می توان توسط پارامترهای قابل تنظیمی که به همین منظور طراح در محصول یا فرایند تعبیه نموده به راحتی حذف کرد ولی کاهش مولفه دومی نیاز به کاهش واریانس دارد که کاری مشکل است.

$$Q = k(\mu - \tau)^2 + k\delta^2$$

سه روش کاهش واریانس به ترتیب اولویت کارایی از پایین به بالاترین عبارتند از: ۱- روش جداسازی محصولات، ۲- روش کشف علت و حذف آن، ۳- روش طرح استوار. که به ثلیل اهمیت به بند سوم عنایت بیشتری می گردد [۸].

۹- روش طرح استوار

این روش باعث غیر حساس شدن عملکرد محصول به عوامل اغتشاش می گردد. طرح استوار، از کشف اثرهای غیر خطی موجود در رابطه بین پارامترهای محصول (یا فرایند)، عوامل اغتشاش و مشخصه های کیفی بهره برداری می نماید. معمولا مشخصه کیفی یک محصول با پارامترهای طراحی (عوامل قابل کنترل) و عوامل اغتشاش از طریق یک تابع غیر خطی پیچیده مرتبط بوده و ممکن است ترکیب های متعددی از مقادیر پارامترهای طراحی محصول بتواند تحت شرایط اسمی عوامل اغتشاش (یعنی وقتی که عوامل اغتشاش دقیقا در مقادیر اسمی خود قرار دارند)، مقدار هدف مشخصه کیفی محصول را ارایه دهد. اما به علت وجود اثرهای غیر خطی، این ترکیب های مختلف مقادیر پارامترهای طراحی محصول حتی وقتی که تغییرپذیری عوامل اغتشاش یکسان باشد، تغییرپذیری کاملا مختلف را برای مشخصه کیفی به وجود می آورد. هدف اصلی طرح استوار، کشف ترکیبی از مقادیر پارامترهای طراحی محصول از طریق بهره جویی از اثرهای غیر خطی است که کمترین تغییرپذیری حول مقدار آرمانی (هدف) مشخصه کیفی ایجاد گردد.

کشف اثرهای غیر خطی می‌تواند از طریق دستور ساده ریاضی زیر درک گردد. برای این منظور فرض کنید $X = (x_1, x_2, \dots, x_n)^T$ بیانگر عوامل اغتشاش و $Z = (z_1, z_2, \dots, z_q)^T$ بیانگر پارامترهای طراحی محصول باشند. فرض کنید توابع زیر وابستگی مقادیر Y را به مقادیر X, Z توصیف نماید: $y=f(x, z)$ در این صورت انحراف مشخصه کیفی از مقدار هدف آن، یعنی $\Delta y = y - \tau$ ، که به علت انحراف عوامل اغتشاش از مقادیر متناظر اسمی آنها ایجاد می‌شود، یعنی Δx_i ، می‌تواند از طریق دستور زیر که گرفتن دیفرانسیل کل از تابع بالا است، تقریب شود:

$$\Delta y = \left(\frac{\partial f}{\partial x_1}\right) \Delta x_1 + \left(\frac{\partial f}{\partial x_2}\right) \Delta x_2 + \dots + \left(\frac{\partial f}{\partial x_n}\right) \Delta x_n$$

همچنین اگر انحراف در عوامل اغتشاش ناهمبسته باشند، آنگاه واریانس مشخصه کیفی Y ، یعنی δ_Y^2 ، می‌تواند بر حسب واریانس های هر یک از عوامل اغتشاش ($\delta_{x_i}^2$) به صورت زیر بیان می‌گردد:

$$\delta_Y^2 = \left(\frac{\partial f}{\partial x_1}\right)^2 \delta_{x_1}^2 + \left(\frac{\partial f}{\partial x_2}\right)^2 \delta_{x_2}^2 + \dots + \left(\frac{\partial f}{\partial x_n}\right)^2 \delta_{x_n}^2$$

در نتیجه واریانس مشخصه کیفی δ_Y^2 ، برابر مجموع حاصلضرب واریانس های عوامل اغتشاش $\delta_{x_i}^2$ ، در ضرایب حساسیت^۱، یعنی $(\partial f / \partial x_i)^2$ می‌باشد که در آن ضرایب حساسیت خود تابعی از مقادیر قابل کنترل هستند.

یک محصول استوار (یا فرآیند استوار)^۲ محصولی است که در آن ضرایب حساسیت کمترین مقادیر را داشته باشند. در نتیجه، روشن است که برای محصولات استوار می‌توان، حدود رواداری ساخت پهن تر، قطعات و مواد با درجه پایین تر، و شرایط محیطی با دامنه گسترده تری را بکار گرفت. روش طرح استوار، یک راهکار کارآیی برای رسیدن به محصولات و فرآیندهای استوار است [۹].

از طریق روش طراحی پارامتری در طراحی محصول می‌توان با تغییرپذیری ناشی از اثرات هر یک از سه منبع اغتشاش، یعنی منابع اغتشاش برونی، درونی و واحد به واحد، مبارزه نمود و حساسیت محصول را نسبت به آنها کاهش داد. در نتیجه، طراحی پارامتری مهمترین مرحله برای بهبود کیفیت و کاهش هزینه واحد تولید است که در آن فواید زیر حاصل می‌گردد:

۱- محصول می‌تواند در یک دامنه وسیعتری از شرایط محیطی بکار رفته و بنابراین هزینه عملیاتی (بکارگیری) محصول پایین تر باشد، ۲- قطعات و مواد با درجه پایین تر می‌تواند در محصول بکار گرفته شود، ۳- می‌توان از روش های جبرانی پر هزینه اجتناب گردد و در نتیجه محصول ساده تر و ارزاتر گردد، ۴- فوایدی که می‌تواند از استوار ساختن فرآیند ساخت بدست آید، از طریق طراحی پارامتری نیز در مرحله طراحی محصول تحقق یابد. در کشورهای در حال توسعه، اغلب مهندسان، این مرحله مهم از طراحی محصول را رد نظر نمی‌گیرند. آنها پس از اینکه فناوری مربوط را از ادبیات و دیگر منابع مانند: مهندسی معکوس، بدست آوردند آنچه که به نظر خودشان بهینه می‌رسد طراحی می‌کنند و یک نمونه می‌سازند. چنانچه مقدار هدف حاصل شد طراحی را موفق می‌خوانند در غیر صورت با تغییر پارامتری سعی می‌کنند مقدار هدف بدست آید. این نوع تنظیم و جور کردن به منظور بدست آوردن مقدار هدف، متعلق به فرآیند ساخت است نه فرآیند طراحی، و واژه اصلی آن اصلاح یا کالیبراسیون می‌باشد.

از طریق روش طراحی پارامتری در طراحی فرآیند ساخت نمی‌توان اثرات منابع اغتشاش درونی و برونی را روی عملکرد محصول برای محیط به کارگیری کاهش داد. زیرا این مهم تنها در مرحله طراحی محصول و از طریق انتخاب مواد و قطعات امکان پذیر است. ولی تغییرپذیری واحد به واحد می‌تواند از طریق بکارگیری این روش در طراحی فرآیند ساخت کاهش یابد. چون اجرای طراحی پارامتری در طراحی فرآیند باعث کاهش حساسیت تغییرپذیری واحد به واحد نسبت به کلیه منابع اغتشاش که بر روی فرآیند اثر می‌گذارند، گردیده و فواید ذیل حاصل می‌گردد: ۱- مخارج و صرف وقت ناشی از بازرسی نهایی و اقلام معیوب می‌تواند به طور چشمگیری کاهش یابد، ۲- مواد اولیه می‌تواند از منابع متعدد خریداری شده و مخارج بازرسی آنها کاهش یابد، ۳- می‌توان تجهیزات ساخت ارزاتری را بکار گرفت، ۴- شرایط با دامنه گسترده تری می‌تواند در فرآیند اعمال گشته و در نتیجه نیاز کمتری به بکارگیری روش های کنترل میفیت حین ساخت احساس خواهد شد. در نهایت هزینه ساخت به علت بکارگیری این روش ها به طور چشمگیری کاهش می‌یابد.

¹ Sensitivity Coefficient

² Robust Product or Process

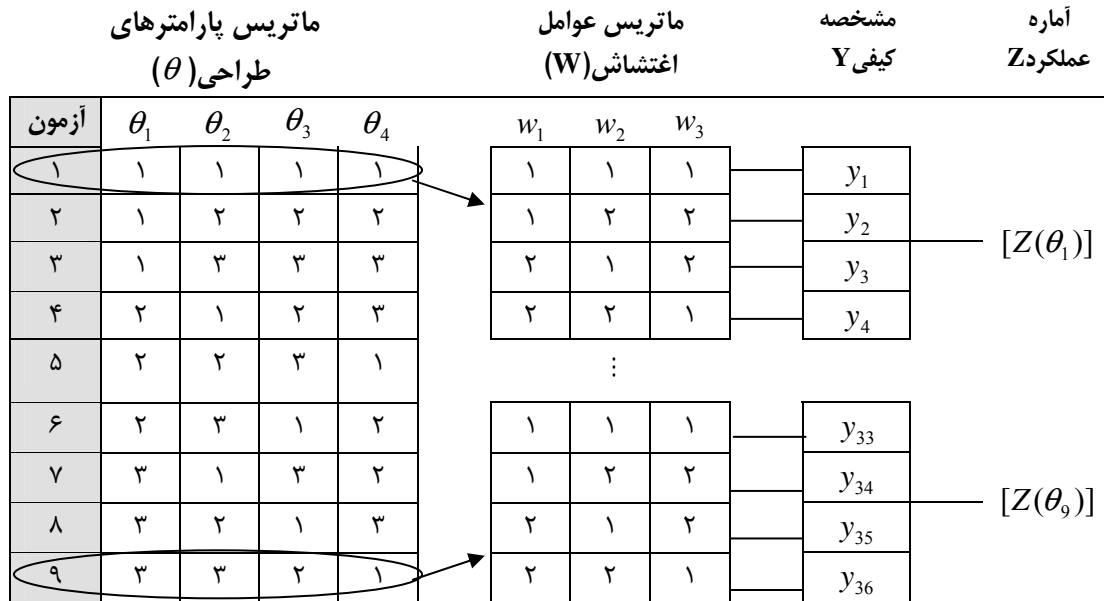
بنابراین وقتی هدف، طراحی محصولی (یا فرآیندی) پایدار و پایا باشد، طراحی پارامتری مهمترین مرحله آن خواهد بود. در این مرحله با استفاده از خاصیت غیر خطی، مقادیر پارامترهای طراحی (عوامل قابل کنترلی که طراح آنها را در محصول یا فرآیند تعبیه مینماید) طوری تعیین می‌گردند که اثرات منابع اغتشاش روی آنها در رابطه با متغیر پاسخ به حداقل ممکن برسد. در واقع، طراحی پارامتری در طراحی محصول یا طراحی فرآیند ساخت راهکاری برای طراحی محصول یا فرآیندی است که تحت دامنه گسترده تری از شرایط و علیرغم بکارگیری مواد و قطعات ارزان و متغیر و مستهلک شدن آسان، یک پایایی بسیار بالایی را از خود نشان می‌دهد.

روش طرح استوار در طراحی پارامتری، بکارگیری طرح آزمایش‌های آماری است که طرح ریزی آنها از طریق آرایه‌های متعامد^۱ صورت می‌گیرد. آزمایش‌های طراحی پارامتری شامل دو قسمت است، یکی ماتریس پارامترهای طراحی (عوامل قابل کنترل) و دیگری ماتریس عوامل اغتشاش. ستون‌های ماتریس پارامترهای طراحی نمایانگر عوامل قابل کنترل مورد بررسی و سطوحی آن نمایانگر ترکیب‌های مختلف سطوح پارامترهای طراحی است که مقادیر تنظیم پارامترهای طراحی را برای هر یک از آزمون‌های آزمایش مشخص می‌نماید. آزمایش کامل شامل یک ترکیبی از ماتریس‌های پارامترهای طراحی (θ) و عوامل اغتشاش (W) می‌باشد که نمودار طرح استاندارد L_4 یعنی طرح آزمایشی که در آن حداکثر چهار عامل هر یک در سه سطح مورد بررسی قرار می‌گیرد، نشان داده شده است (تصویر ۳). هر یک از آزمون‌های ماتریس پارامترهای طراحی با تمام سطوحی ماتریس عوامل اغتشاش تقاطع داده می‌شود. در مثال طرح استاندارد L_4 ، چهار امتحان برای هر آزمون وجود دارد. یعنی، برای هر ترکیبی از سطوح عوامل اغتشاش در ماتریس مربوط، یک امتحان وجود دارد. بدین طریق، مشخصه عملکرد مورد بررسی برای هر یک از چهار آزمون در هر نه (۹) آزمون، ارزیابی می‌گردند و در نتیجه تغییرپذیری موجود در مقادیر بدست آمده از مشخصه کیفی (عملکرد) مورد بررسی همانند تغییرپذیری عملکردی محصول (یا فرآیند) برای سطوح پارامترهای طراحی تحت شرایط منابع اغتشاش مورد بررسی خواهد بود. در مورد مشخصه‌های کیفی پیوسته، آماره عملکرد ($Z(\theta)$)، بکار برده می‌شود. سپس درستی مقادیر پیش‌بینی شده پارامترهای طراحی توسط آزمایش‌هایی امتحان می‌گردد.

فواید یاد شده قوف، دقیقاً اهداف طرح آزمایش‌ها هستند. در واقع، مطالعه تعداد بسیاری از عوامل و انتخاب ترکیب بهینه‌ای از سطوح آنها اساس یک کاربردی از خاصیت غیر خطی در طرح آزمایش‌هاست. در کشورهای در حال توسعه، جایی که مواد و قطعات بسیار متغیر هستند این مهمترین روش کنترل کیفیت می‌باشد. در این کشورها، طراحی پارامتری باید توفیق بیشتری را نسبت به کشورهای صنعتی بدست آورد. اگر محصولی بتواند طوری طراحی شود که مشخصه‌های کیفی (عملکردی) آن به منابع اغتشاش برونی و درونی استوار باشد، آنگاه علیرغم وجود تغییرپذیری در مواد و قطعات بکار رفته، آن محصول بطور رضایت بخشی کار کرده و هزینه‌های آن پایین خواهد بود. دلیل اینکه بعضی از تولیدکنندگان در کشورهای در حال توسعه علیرغم داشتن دانش فنی کامل و بکارگیری فناوری کشورهای صنعتی، محصولاتی با کیفیت پایین تولید می‌نمایند، این است که مهندسان آنها، آزمایش انجام نمی‌دهند. آنها با چشم بسته مشخصات پارامترهای ارایه شده در ادبیات مربوطه و یا گفته‌های همکاران را قبول می‌نمایند.

روش طرح استوار، ریاضیات رسمی طرح آزمایش‌های آماری را برای اجرای طراحی پارامتری بکار می‌گیرد. ولی نگرش فکری بکارگیری این ریاضیات از خیلی جهات متفاوت است. این روش به طور روشن به دو مساله زیر توجه دارد: ۱- چگونگی کاهش اقتصادی تغییرپذیری عملکرد یک محصول در محیطی که مشتری آن را بکار می‌گیرد، ۲- چگونگی تضمین اینکه تصمیمات بهینه بدست آمده در آزمایش‌های آزمایشگاهی، در ساخت و محیط‌هایی که مشتری، محصول را بکار می‌گیرد معتبر باشد. پاسخ‌های ارایه شده توسط روش طرح استوار به دو مساله فوق، آن را به ابزاری توانمند برای بهبود بهره‌وری در فعالیت‌های تحقیق و توسعه مبدل نموده است.

¹ Orthogonal Arrays(OA)



تصویر ۳ - نمودار ماتریس آزمایش پارامترهای طراحی و عوامل اغتشاش برای طرح استاندارد L_9

می‌توان این آزمایش‌ها را به یکی از دو روش زیر انجام داد: الف- از طریق آزمون‌های فیزیکی، ب- از طریق آزمون‌های شبیه‌سازی رایانه‌ای. آزمون‌های شبیه‌سازی رایانه‌ای زمانی انجام می‌گیرند که تابع مشخصه کیفی Y نسبت به پارامترهای طراحی θ و عوامل اغتشاش W یعنی $Y = f(\theta, w)$ مشخص شود و بتواند به صورت عددی ارزیابی گردد.

پس از اینکه کیفیت و هزینه از طریق بکارگیری روش‌های کنترل کیفیت قبل از ساخت بهینه گردیدند، هنوز منابع تغییرپذیری مانند: نوسانات در مواد و قطعات خریداری شده، فرسایش ابزار، خرابی دستگاهها، خطای نیروی انسانی و غیره در مرحله ساخت باقی می‌ماند که باید برای حفظ دست‌آوردهای ناشی از فعالیت‌های مراحل قبل، کنترل گردد. این کار توسط روش‌های کنترل کیفیت حین ساخت انجام می‌گیرد چرا که این روش‌ها با هزینه‌ها در ارتباط هستند. روش طرح استوار، تابع ضرر کیفیت را برای انتخاب بهینه فنون، پیشنهاد می‌نماید. این فنون که در سه روش به نام‌های ۱- کشف و اصلاح، ۲- کنترل پیشگیرانه^۲ و ۳- جداسازی^۳ مطرح هستند، هزینه را برای تعیین فراوانی اندازه‌گیری‌ها و تنظیم‌ها، تعیین حدود بهینه تنظیم‌ها، تعیین بهینه سیستم‌های کنترل فرآیند و سایر موارد کاهش داده و کیفیت را بهبود می‌بخشند. در نهایت با بیان نتایج حاصل از بکارگیری روش طرح استوار این بخش را خاتمه می‌دهیم:

۱- در اغلب موارد، کاهش واریانس منجر به حدود رواداری باریکتر نمی‌شود، ۲- در اغلب موارد، کاهش واریانس منجر به محیط بکارگیری شدیداً کنترل شده‌ای نمی‌گردد، ۳- در اغلب موارد، کاهش واریانس منجر به بکارگیری مواد یا قطعات ارزانتر می‌شود [۱۰].

۱۰- مطالعه موردی (کارخانه بافندگی پودینه بافت)

یک آزمایش ماتریسی مرکب از یک مجموعه از آزمایش‌هاست که در هر آزمایش، جای هر عامل تغییر نموده و مطالعه از یک آزمایش به آزمایش دیگر صورت می‌گیرد. بعد از اجرای یک آزمایش ماتریسی داده‌هایی که از این آزمایشات بدست آمده، تجزیه گردیده و اثر پارامتری متفاوت تعیین می‌گردد. آزمایش‌های ماتریسی قابل اجرا هستند که از ماتریس ویژه‌ای به نام آرایه‌های متعامد استفاده نمایند و برای اینکه اثرهای چندین پارامتر به صورت موثر تعیین گردند، از تکنیک طرح استوار استفاده گردید. در این بخش تکنیک آزمایش‌های ماتریسی بر پایه آرایه‌های متعامد که در کارخانه بافندگی پودینه بافت بکار گرفته شد به تفصیل آرایه می‌گردد.

¹ Detection and Correction

² Feedforward Control

³ Screening

در ابتدا با استفاده از موارد استخراجی از تحلیل فرم های توزیع شده در کارخانه. ۴ عامل مهم تر در زمینه چالش ایجاد شده (زدگی محصولات) در سرعت های مختلف چله پیچی و سرعت ماشین بافندگی بدست آمدند. سپس با بکارگیری روش طرح استوار استفاده از متد L_9 مناسب دیده شد.

۱۰-۱- آزمایش ماتریسی برای یک فرآیند بافندگی

هدف، بررسی اثرات چهار عامل ذیل هر کدام در سه سطح می باشد:

A: سرعت چله پیچی B: سرعت ماشین بافندگی C: تایمینگ D: ستون خالی

در این حالت، از با استفاده از طرح L_9 ، ۹ آزمایش، از کل ترکیبات ممکنه سطوح عوامل انجام گرفت. زیرا $\frac{1}{9}$ از کل آزمایشات ممکنه انجام پذیرفت، یعنی: $\frac{1}{9}(3^4) = \frac{1}{9}(81) = 9$

$$\frac{1}{9}(3^4) = \frac{1}{9}(81) = 9$$

عاملها و سطوح انتخاب شده، در جدول ۱ آمده اند. سطح های جاری برای این ۴ عامل (سطوح قبل از کنترل کردن آزمایش ماتریسی) بوسیله مقادیر ثابت در جدول ۱ تعیین شده است:

S: سرعت چله پیچی	S.M: سرعت ماشین بافندگی
Z: تایمینگ (که در سطوح دیگر به صورت تغییر حول این سطوح قابل اجرا هستند. مثلا برای سرعت چله پیچی $S. -10$ و $S. -5$ را داریم که این سطوح عامل ناحیه آزمایشی را مشخص می نماید.)	

عامل	سطوح	۱	۲	۳
سرعت چله پیچی	A	S. -10	S. -5	S.
سرعت ماشین	B	S.M - 50	S.M	S.M + 50
تایمینگ	C	F	Z	B
	D			

S.: 40

S.M.: 600

Z: شرایط کنونی

جدول ۱- عوامل و سطوح آزمایش

هدف ما تعیین بهترین ترکیب از سطوح عوامل است که سطح معیوب مینیمم شود.

ترکیبات سطوح عوامل این ۹ آزمایش در جدول ۲ ارایه شده است، که چهار ستون جدول، نماینده ۴ عامل و ردیف ها نشان دهنده سطح هر عامل می باشند. بنابراین آزمایش اول با هر عامل در سطح اول کنترل شده است. به جدول ۱-۲ توجه نمایید که سطوح عوامل برای آزمایش اول $S. -10$ و $S.M - 50$ و F می باشند، به همین نحو با مراجعه کردن به جدول ۱ و ۲ دیده می شود که آزمایش چهارم در سطح ۲ از عامل A، در سطح ۱ از عامل B، در سطح ۲ از عامل C و در سطح ۳ از عامل D کنترل شده است که به اختصار $A_2B_1C_2D_3$ است.

۱۰-۲- برآوردی از اثرهای عوامل

برای هر آزمایش آماره η_i (i نشان دهنده آزمایش نام است) از فرمول ذیل بدست می آید:

$$\eta_i = -\log_{10} \left(\frac{1}{4} \sum y_{ij}^2 \right)$$

به عبارتی داخل پرانتز، میانگین مربع مشاهدات (نواقص) برای آزمایش m است و η_i میانگین مربع ۴ مشاهده در آزمایش m می باشد. در ستون آخر جدول ۲-۳ این میانگین مشهود است.

شماره آزمایش	سرعت چله پیچی (۱)	سرعت ماشین بافندگی (۲)	تایمینگ (۳)	D (۴)	η_i
۱	۱	۱	۱	۱	-۷,۹۵۸۸
۲	۱	۲	۲	۲	-۱۶,۱۲۷۵
۳	۱	۳	۳	۳	-۱۹,۴۲۰
۴	۲	۱	۲	۳	-۲۰,۴۴۳۴
۵	۲	۲	۳	۱	۰
۶	۲	۳	۱	۲	-۱۸,۳۵۶۹
۷	۳	۱	۳	۲	۰
۸	۳	۲	۱	۳	-۱۴,۹۴۸۵
۹	۳	۳	۲	۱	-۱۸,۸۶۴۹

جدول ۲- ترکیبات سطوح عوامل این ۹ آزمایش^۱

نکته قابل توجه این که هدف ما یعنی مینیموم کردن سطوح معیوب با ماکزیمم کردن η_i معادل است. حال چگونگی برآورد اثرهایی از ۴ عامل، از مقادیر مشاهده شده η_i برای ۹ آزمایش را بررسی می شود.

ابتدا میانگین مقدار η_i ها را برای ناحیه آزمایشی با استفاده از سطوح عوامل، توسط فرمول ذیل تعیین می گردد:

$$m = \frac{1}{9} \sum_{i=1}^9 \eta_i = \frac{1}{9} (\eta_1 + \eta_2 + \eta_3 + \dots + \eta_9) = -12.9022$$

با دقت در ستون های ۱ و ۲ و ۳ و ۴ جدول ۲ دیده می شود که هر سه سطح از هر عامل به طور مساوی در ۹ آزمایش به کار رفته است، بنابراین m یک میانگین متعادل روی تمام نواحی آزمایشی است. حال می خواهیم بدانیم چگونه می توان از داده های آزمایشی در ارزیابی اثر سرعت چله چینی در سطح سوم (A_3) استفاده کرد؟ با توجه به جداول، سرعت چله چینی در سطح سوم، برای آزمایش های ۷ و ۸ و ۹ می باشد که میانگین نسبت برای این آزمایش ها، m_{A_3} است که از رابطه زیر بدست می آید:

$$m_{A_3} = \frac{1}{3} (\eta_7 + \eta_8 + \eta_9) = -11.2711$$

بنابراین اثر سرعت چله چینی در سطح سوم با $(m_{A_3} - m)$ محاسبه می شود، یعنی: $11,2711 - 12,9022 = 1,6311$

با توجه به جدول ۲-۲، برای آزمایش های ۷ و ۸ و ۹ سطح سرعت ماشین بافندگی به ترتیب ۱ و ۲ و ۳ را و سطوح تایمینگ، ستون خالی مقادیر ۱ و ۲ و ۳ را می گیرد. بنابراین مقدار m_{A_3} نشانگر میانگین η_i ، وقتی که سرعت چله چینی در سطح سوم است. و میانگین به طریقی روی متمم سطوح هر یک از سه عامل دیگر متعادل شده است.

میانگین نسبت برای سطوح A_1 و A_2 و همچنین برای سطوح مختلف عامل های دیگر می تواند شبیه همین مقدار بدست آید:

^۱ ستون ها در این ماتریس دو بدو متعامد هستند.

$$m_{A_2} = \frac{1}{3}(\eta_4 + \eta_5 + \eta_6) = \frac{1}{3}(-20.4434 + 0 + (-18.2282)) = -12.8905$$

$$m_{A_1} = \frac{1}{3}(\eta_1 + \eta_2 + \eta_3) = -14.5022$$

$$m_{B_1} = \frac{1}{3}(\eta_1 + \eta_4 + \eta_7) = -9.4674$$

$$m_{B_2} = \frac{1}{3}(\eta_2 + \eta_5 + \eta_8) = -10.3587$$

$$m_{B_3} = \frac{1}{3}(\eta_3 + \eta_6 + \eta_9) = -18.83$$

$$m_{C_1} = \frac{1}{3}(\eta_1 + \eta_6 + \eta_8) = -13.7547$$

$$m_{C_2} = \frac{1}{3}(\eta_2 + \eta_4 + \eta_9) = -18.4787$$

$$m_{C_3} = \frac{1}{3}(\eta_3 + \eta_5 + \eta_7) = -6.4733$$

اما آزمایش ماتریسی بر پایه آرایه متعامد است و همه میانگین سطوح همان خاصیت شرح داده شده برای m_{A_3} را دارند و اثرات سطوح عوامل به شکل زیر بدست می‌آیند:

$$A_1 \text{ اثر} = m_{A_1} - m = -1.55$$

$$A_2 \text{ اثر} = 0.617$$

$$B_1 \text{ اثر} = m_{B_1} - m = 3.4848$$

$$B_2 \text{ اثر} = 2.5935$$

$$B_3 \text{ اثر} = -5.8778$$

$$C_1 \text{ اثر} = -0.8025$$

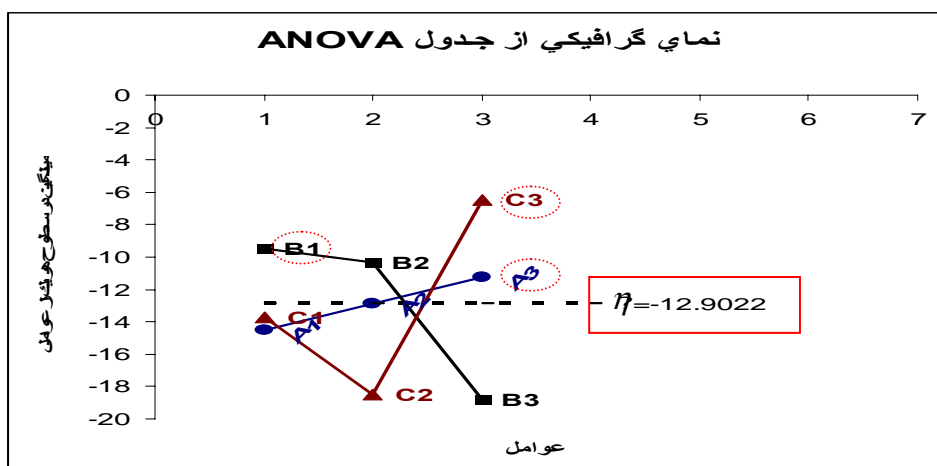
$$C_2 \text{ اثر} = -5.5265$$

$$C_3 \text{ اثر} = 6.4789$$

به وسیله مقادیر عددی η_i مطابق جدول ۲، میانگین η_i برای هر سطح از ۴ عامل در جدول ۳ لیست شده است. این میانگین‌ها به طور گرافیکی در تصویر ۴ نمایش داده شده‌اند که اثرها جدا از هر عامل بوده و معمولاً اثرهای اصلی نامیده می‌شوند. روش برآورد کردن اثرهای عوامل که در بالا بحث شد گاهی اوقات آنالیز میانگین‌ها (ANOVA) نامیده می‌شود.

سطوح	عامل	۱	۲	۳
A		-۱۴,۵۰۲۲	-۱۲,۸۹۰۵	-۱۱,۲۷۱۱
B		-۹,۴۶۷۴	-۱۰,۳۵۸۷	-۱۸,۸۳۷۷
C		-۱۳,۷۵۴۷	-۱۸,۴۷۸۷	-۶,۴۷۳۳
D		-۸,۹۴	-۱۱,۴۹	-۱۸,۲۷

جدول ۳- آنالیز میانگین‌ها (ANOVA)



تصویر ۴- نمای گرافیکی از جدول ANOVA

۱۰-۳- انتخاب بهترین سطوح عوامل

هدف اولیه در اجرا کردن آزمایش ماتریسی بهینه کردن محصول یا روش طراحی است که بهترین سطح برای هر عامل را تعیین نماید. بهترین سطح برای یک عامل، سطحی است که بیشترین مقدار η_i را در ناحیه آزمایشی داشته باشد. اثرهای اصلی برآورد شده، می‌توانند برای این هدف مشروط بر اینکه تغییرات η_i به عنوان یک تابع از سطوح عامل، که از مدل جمعی که در بخش بعد شرح داده می‌شود، باشد. زمانی که \log می‌گیریم، تابع بطور یکنواخت کاهش و آن را بطور غیر مستقیم بیان می‌نماید. که ما η_i را \max کردیم. لازم به توجه است که مقدار 20 - برای η_i بهتر از 40 - می‌باشد، چون 20 - بزرگتر از 40 - است. از تصویر ۴ می‌توان بهترین سطح برای هر عامل را که بیشترین مقدار برای η_i دارد را مشخص نمود.

طبق تصویر ۴، بهترین سرعت چله پیچی در سطح سوم، بهترین سرعت ماشین بافندگی در سطح اول و بهترین زمان تامین‌گ در سطح سوم است. یعنی می‌توان نتیجه گرفت که ترکیب $A_3B_1C_3$ مطلوب‌ترین ترکیب بوده و محصولی با کمترین زدگی را خواهد داشت.

۱۱- نتیجه گیری

بهینه‌سازی یک طرح فرآیند، تعیین بهترین ساختمان. سطوح عوامل قابل کنترل و فواصل اطمینان است. طرح استوار یک روش پیدا نمودن بهترین مجموعه از عوامل قابل کنترل برای ساخت و طراحی یک فرآیند غیر حساس با عوامل مهم است که این طرح شامل ۸ مرحله در ۳ بخش اصلی زیر می‌باشد: ۱- طرح آزمایش، ۲- اجرای آنها، ۳- تحلیل و تصدیق نتایج

لازم به ذکر است که استفاده از QFD به عنوان یک ابزار کارآمد در سامان دهی اطلاعات و طبقه بندی مناسب آنها در کنار طرح استوار این تکنیک را جهت تعیین سطوح مناسب، کارآمدتر نموده است. همانطور که دیده شد، با اجرای طرح استوار تاگوشی بهترین سطح عوامل بدست آمد. در آخر نگارندگان در تکمیل ماتریس خانه کیفیت با موارد کیفی زیادی همچون زیاد، کم، به ندرت و غیره مواجه بودند که به روش‌های مختلف آنها را کمی نمودند ولی نگارندگان. استفاده از رویکرد فازی را بهترین روش برای اینکار توصیه می‌نمایند [۱۱].

مراجع

- [1] Taghuchi, G. *System of Experimental Design*, Edited by Don Clausing, New York. Vol. 1 & 2, 1987.
- [2] Ishikawa, K. *Quality and Standardization Progress Economic Success*, Quality Progress, mpp. 16-20.
- [3] David, G. A., *what does product Quality Reality Mean?*, Sloan Management Reviews, pp. 25-43, Fall 1984.
- [4] Juran, G., Garyna, A., *Quality Planning and analysis*, Quality progress, pp. 16-22, 1980.
- [5] Shewhart, W. A., *Economic Control of a manufactured product*, D Van Nortsand Company, New York, NY, 1931.
- [6] Edwards, D. *Out of the Crisis*, D Van Nortsand Company, New York, NY, 1931.
- [7] P.L. Sullivan, *Quality Function Deployment*, Quality Progress, Vol. 19, no. 6, pp. 39 – 50, 1986.
- [8] M. Clayton, *Treading the quality path: a Progress report from Aston University*, in Pipe, Quality management in universities, Australian Government Publishing Service, Canberra, pp. 450-3, 1993.
- [9] Crosby, P. *Quality is Free*, D Van Nortsand Company, New York, NY, 1931.
- [۱۰] قلعه بان بخشایش، فاطمه. **بهبود عملکرد محصول با استفاده از روش‌های طرح استوار**، پروژه کارشناسی، دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده اقتصاد، سال ۱۳۷۸.
- [۱۱] رادمان، کامبیز. **ارایه روشی در اولویت بندی مشخصه‌های مهندسی در خانه کیفیت (FuzzyQFD)**، ارایه در کنفرانس بین‌المللی مهندسی صنایع. تابستان ۱۳۸۳.